

Let op: de oorspronkelijke versie van deze pagina ([el](#)) is onlangs gewijzigd.

Grieks

Aan de vertaling in het Nederlands wordt momenteel gewerkt.

Swipe to change

Nationale wetgeving

Griekenland

Op deze pagina vindt u informatie over het rechtsstelsel in Griekenland.

Er bestaat geen officiële vertaling in de door u gewenste taal.

U kunt van deze tekst wel een automatische vertaling raadplegen. Let op: zo'n automatische vertaling dient alleen ter informatie. De beheerder van deze website kan niet instaan voor de kwaliteit van die vertaling.

-----Nederlands-----BulgaarsSpaansTsjechischDeensDuitsEstsEngelsFransKroatischItaliaansLetsLitouwsHongaars

MalteesPoolsPortugeesRoemeensSlowaaksSloveensFinsZweeds

Rechtsbronnen

Wetgeving

Gewonterecht

Algemeen erkende regels van het internationale recht

EU-recht

Internationale verdragen

Rechtspraak

Soorten rechtsinstrumenten - beschrijving

Grondwet

Gewone wet (*Τυπικός νόμος*)

Andere stukken met wetgevende inhoud (*Πράξεις νομοθετικού περιεχομένου*)

Presidentiële besluiten (*Προεδρικό διάταγμα*)

Bestuursmaatregelen (*Διοικητικές πράξεις*)

Oprichtingsverdragen van de EU

EU-verordeningen

EU-richtlijnen

Internationale verdragen

Normenhierarchie

De grondwet staat boven alle nationale rechtsinstrumenten, gevolgd door achtereenvolgens de gewone wet, de presidentiële besluiten en de bestuursmaatregelen. De oprichtingsverdragen van de Europese Unie staan op hetzelfde formele gezagsniveau als de grondwet, terwijl de overige internationale rechtsinstrumenten boven alle nationale rechtsinstrumenten, met uitzondering van de grondwet, staan.

Institutioneel kader

Instellingen belast met de vaststelling van rechtsregels

Als bestaande wetgeving moet worden gewijzigd of aangevuld, of nieuwe rechtsregels moeten worden ingevoerd, of de internationale rechtsregels in nationaal recht moet worden omgezet, verzoekt de bevoegde minister een speciale wetgevingscommissie om een wetsontwerp op te stellen.

De wetgevingsprocedure

Het door de speciale wetgevingscommissie opgestelde wetsontwerp gaat naar de centrale wetgevingscommissie, die onder het algemeen secretariaat van de regering ressorteert. Deze commissie gaat na of het ontwerp correct is opgesteld en mag andere opmerkingen geven die bijvoorbeeld betrekking hebben op de grondwettigheid en de overeenstemming met het internationale recht.

Vervolgens wordt het wetsontwerp met een memorie van toelichting aan het parlement voorgelegd. In deze memorie van toelichting worden de redenen en het doel van de voorgestelde wet uiteengezet. Indien het wetsontwerp zou impliceren dat er middelen uit de nationale begroting moeten worden uitgegeven, moet de nationale rekenkamer (*Γενικό Λογιστήριο του Κράτους*) een bijzonder verslag over de kosten en een vergelijkend verslag over de kosten opstellen. Een wetsontwerp moet ook vergezeld gaan van een evaluatieverslag van de maatregelen die naar aanleiding van het wetsontwerp eventueel moeten worden genomen. Daarnaast is er, op bepaalde uitzonderingen na, ook een verslag vereist over de openbare raadpleging die de indiening van het wetsontwerp voorafging.

De voorzitter van het parlement verwijst het wetsontwerp vervolgens door naar hetzij de voltallige vergadering, hetzij de permanente commissies of de recescommissies van het Parlement. Op voorstel van de bevoegde ministers vaardigt de president van de republiek besluiten uit tot uitvoering van de wetten van het parlement. Er bestaan specifieke wettelijke bepalingen die de beheersautoriteiten de bevoegdheid geven om maatregelen te nemen die specifieke zaken of punten van plaatselijk belang, van beperkter belang of van technische aard regelen.

Krachtens artikel 28 van de grondwet vormen internationale verdragen, vanaf het moment dat ze zijn geratificeerd bij wet van het parlement, een integraal onderdeel van het nationale Griekse recht en hebben ze als zodanig voorrang boven alle vorige, tegenstrijdige rechtsregels, uitgezonderd de grondwet.

De EU-verordeningen hebben in de gehele Unie algemene geldigheid. Ze zijn verbindend en hebben rechtstreekse werking in elke lidstaat.

EU-richtlijnen worden omgezet in het nationale recht door gewone wetten, presidentiële besluiten of ministeriële besluiten.

Ten laatste één maand nadat het parlement een wet heeft aangenomen, wordt deze ondertekend door de bevoegde ministers en vervolgens door de president van de republiek ondertekend en uitgevaardigd.

In de wet zelf is vastgelegd wanneer ze in werking zal treden. Is dat niet het geval, dan wordt de wet tien dagen na publicatie in het staatsblad (*Εφημερίδα της Κυβερνήσεως*) van kracht, overeenkomstig artikel 103 van de invoeringswet van het burgerlijk wetboek.

Een wet tot ratificatie van een verdrag wordt in beginsel van kracht op de dag dat ze in het staatsblad wordt gepubliceerd. Het verdrag zelf wordt van kracht op de datum die in de verdragstekst wordt genoemd.

Op de website van het [Griekse parlement](#) staan alle aangenomen wetten vanaf 22 oktober 1993. Verder kunt u op de website van de [staatsuitgeverij](#) (*Εθνικό Τυπογραφείο*) onder "Zoeken" (*Αναζητήσεις*) jaaroverzichten vanaf 1890 vinden van aangenomen wetten en uitgevaardigde bevelen, het onderwerp ervan en de gegevens van het staatsblad waarin ze werden gepubliceerd.

Het initiatief om een wet van het parlement te wijzigen, kan worden genomen door de minister die bevoegd is op het betreffende gebied.

Een wet van het parlement blijft van kracht totdat ze door een nieuwe wet wordt ingetrokken.

Juridische databanken

De staatsuitgeverij is eigenaar van en onderhoudt een [complete juridische databank](#).

Het gebruik is kosteloos (artikel 7 van wet nr. 3861/2010, gepubliceerd in staatsblad nr. FEK A/112/13710).

Intracom & Hol is eigenaar van en onderhoudt een [complete juridische databank](#).

Aan het gebruik zijn kosten verbonden.

Website van de [juridische dienst van de staat](#).

Het gebruik is kosteloos.

Gerelateerde links

[Het Griekse parlement](#)

[De staatsuitgeverij](#)

Laatste update: 21/08/2020

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.